

Dosarul nr. 3ra-327/2022
2-20086690-01-3ra-07042022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: Ig. Barbacaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, Gr. Daschevici)

Î N C H E I E R E

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca - Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Nicolae Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe,

în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Paiu împotriva Preturii sectorului Ciocana, municipiului Chișinău, persoane terțe Valeriu Balaban, Aliona Paladi, privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, repararea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Nicolae Paiu și reprezentantul acestuia avocatul Alexandru Vulpe și a fost menținut hotărârea din 12 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă :

La 23 iulie 2020, Nicolae Paiu a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ împotriva Preturii sect. Ciocana, mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, repararea prejudiciului cauzat.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în urma concursului public organizat, a fost angajat în cadrul Preturii sect. Ciocana, mun. Chișinău din data de 11 aprilie 2016, în calitate de specialist principal în cadrul serviciului de arhitectură și construcții, potrivit Dispoziției nr.10-3/30 din 11 aprilie 2016. Ulterior, datorită profesionalismului și competenței demonstrate pe parcursul activității, a fost promovat în funcția de șef al serviciului de arhitectură și construcții, în temeiul Dispoziției nr. 10-3/05 din 12 ianuarie 2018.

A susținut reclamantul că, pe parcursul anilor de activitate, a urmat studii de perfecționare relevante profesiei/funcției publice deținute, a obținut calificative maxime, diplome de recunoștință din partea conducerii pentru înalt profesionalism și efort incontestabil în asigurarea unor servicii publice de calitate în interesul cetățenilor.

Din cauza volumului mare de lucru, cu ceva timp în urmă, conducerea Preturii sect. Ciocana s-a adresat oficial instituțiilor competente cu solicitarea de a majora statele de personal, inițiativa în cauză parvenind și din partea reclamantului.

A menționat reclamantul că, la 13 decembrie 2019 de către Consiliul Municipal Chișinău a fost emisă Decizia nr.4/4 cu privire la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, organigramei-tip, efectivului-limită al statelor de personal și structurii preturilor de sector, fiind aprobată inclusiv anexa nr.7, care stabilește structura preturii sect. Ciocana. Așadar, structura Preturii sect. Ciocana a fost modificată din serviciu arhitectură și construcții, în secția urbanism și arhitectură, fiind majorat statul de personal cu o unitate de specialist superior.

A susținut reclamantul că, prin Dispoziția nr.03-10/11 din 3 februarie 2020 cu privire la aprobarea componenței nominale și al Regulamentului comisiei pentru Situații Excepționale a sect. Ciocana, a fost inclus ca membru al comisiei în cauză. Deci, expus riscului, reclamantul a executat întocmai cerințele președintelui comisiei pe tot parcursul stării excepționale.

A mai susținut reclamantul că, în timpul instituirii stării de alertă medicală, Pretorul Preturii sect. Ciocana a anunțat că vor fi ajustate statele de personal la nivel intern, modificări care au fost aprobate prin Decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 4/4 din 13 decembrie 2019. Astfel, ca urmare la data de 20 mai 2020, atât reclamantului cât și altor colegi ai acestuia din cadrul Preturii sect. Ciocana, le-a fost adusă la cunoștință Dispoziția Pretorului sect. Ciocana nr. 10-2/46 din 20 mai 2020 cu privire la preavizarea acestora în legătură cu modificarea structurii și statului de personal.

A menționat reclamantul că în momentul semnării anexei nr.1 al Dispoziției în cauză, i s-a comunicat că va fi transferat în interes de serviciu din funcția de șef al serviciului arhitectură și construcții, în funcția de șef al secției de urbanism și arhitectură.

La 19 iunie 2020, reclamantul a depus în adresa Pretorului, cerere privind acordarea concediului anual de odihnă pentru perioada efectiv lucrată, inclusiv, zilele în care a fost rechemat din concediul precedent, începând cu data de 22 iunie 2020.

Având în vedere faptul că Pretorul sect. Ciocana, mun. Chișinău trenea (tărăgăna) emiterea Dispoziției ce ține de transfer, inclusiv acordarea concediului anual de odihnă, la data de 23 iunie 2020 reclamantul a decis să se adreseze reiterat, cu solicitarea de a fi transferat din funcția de șef al serviciului arhitectură și construcție în funcția de șef al secției de urbanism și arhitectură în conformitate cu procedura legală stabilită.

În consecință, în aceeași zi, a fost forțat în mod abuziv, de către responsabilii Preturii sect. Ciocana, de a înceta activitatea de muncă și de a preda urgent cheia de la ușa biroului, legitimația de serviciu, inclusiv actele cu care a lucrat. În privința acestui abuz, la data de 24 iunie 2020 a înaintat plângere către Pretorul sect. Ciocana, mun. Chișinău, Inspectoratul de Stat al Muncii și Primarul General al mun. Chișinău.

A afirmat, reclamantul că la 29 iunie 2020, a primit prin intermediul oficiului poștal, Dispoziția nr.10-2/76 din 19 iunie 2020 cu privire la eliberarea din funcție, cu care nu este de acord și necesită a fi anulată ca fiind ilegală în fond și neîntemeiată, totodată, emisă cu încălcarea procedurii statuate de legislație.

La 16 iulie 2020 reclamantul a înaintat cerere prealabilă, înregistrată cu nr.401/3/20, la care nu a primit răspuns.

A susținut reclamantul că la sesizările menționate supra, a primit răspuns doar de la Inspectoratul de Stat al Muncii, prin care i s-a recomandat să se adreseze în instanța de judecată, respectiv, fiind specificat că angajatorului îi revine obligația de a dovedi legalitatea și temeiurile de eliberare din serviciu.

Totodată, a invocat reclamantul că Pretorul sect. Ciocana, mun. Chișinău la cererea din 19 iunie 2020 ce ține de acordarea concediului de odihnă, i-a acordat un răspuns evaziv, precum că cererea nu poate fi examinată deoarece reclamantul a fost eliberat în legătură cu lichidarea funcției de șef al serviciului de arhitectură și construcții, însă reclamantul cu răspunsul Pretorului nu este de acord, deoarece îl consideră ilegal.

A mai menționat reclamantul că conducerea Preturii sect. Ciocana, ulterior a inițiat concurs public privind suplinirea funcțiilor vacante în cadrul secției urbanism și arhitectură și anume: în calitate de șef și specialist superior.

În raport cu faptele descrise, reclamantul și-a întemeiat cererea conform dispozițiilor Legii nr.158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, precum și a prevederilor Codului administrativ, Codului muncii, Codului de procedura civilă și a altor acte normative relevante situației, potrivit cadrului legislativ internațional.

Prin încheierea din 16 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost dispusă atragerea în proces în calitate de persoană terță a lui Valeriu Balaban. (f.d. 166-168, Vol. I)

La 26 octombrie 2020, Nicolae Paiu a depus cerere suplimentară la cererea inițială din 23 iulie 2020, prin care a solicitat: anularea în tot a Dispoziției nr. 10-2/76 din 19 iunie 2020 emisă de către Pretura sectorului Ciocana „Cu privire la eliberarea din funcție a dlui Nicolae Paiu”; repunerea în drepturi prin dispunerea următoarelor măsuri: restabilirea la locul de muncă în cadrul Preturii sectorului Ciocana; emiterea Dispoziției privind transferul în interes de serviciu, în cadrul Preturii sect. Ciocana, în funcția de șef al secției de urbanism și arhitectură, ca urmare a adoptării Deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 4/4 din 13 decembrie 2019 și al Statutului de personal al aparatului Preturii sect. Ciocana; repararea prejudiciului cauzat prin încasarea de la partea pîrîită în beneficiul reclamantului a următoarelor plăți: salariul și componentele acestuia pentru absența forțată de la muncă potrivit calculelor efectuate în baza drepturilor salariale convenite; repararea prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată, conform facturilor de plată, care vor fi prezentate în ședința instanței pe parcursul examinării cauzei. (f.d. 213-216, Vol. I)

Prin încheierea din 06 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost dispusă atragerea în proces a Alionei Paladi în calitate de persoană terță. (f.d. 238, Vol. I)

Prin hotărârea din 12 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Nicolae Paiu a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 249, Vol. I)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 august 2021, Paiu Nicolae și reprezentantul acestuia avocatul Vulpe Alexandru au depus apel nemotivat împotriva hotărârea din 12 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu adoptarea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă. (f.d. 2, Vol. II)

La 27 septembrie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a expediat pentru notificare lui Nicolae Paiu și reprezentantul acestuia avocatul Alexandru Vulpe copia hotărârii motivate a primei instanțe (f.d.8, Vol.II), care a fost recepționată de către ultimii fapt confirmat prin extrasele din poșta electronică anexate la materialele cauzei (f.d.9, 11, Vol.I), iar la 27 octombrie 2021, Nicolae Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe, a depus motivarea apelului. (f.d.15/20, Vol.II)

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul depus de Paiu Nicolae și de către reprezentantul acestuia avocatul Vulpe Alexandru împotriva hotărârii din 12 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Nicolae Paiu și reprezentantul acestuia avocatul Alexandru Vulpe împotriva hotărârii din 12 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 39,40-49, Vol.II)

Pentru a decide astfel instanța de apel analizând prevederile art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 28 alin. (1), art. 61, 63 alin. (1) lit. c) și alin. (2)-(5) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, precum și fișa postului nr. 9, funcția de șef al Secției urbanism și arhitectură, care este funcție publică de conducere, și a constatat că prima instanță corect a stabilit lipsa temeiurilor legale pentru anularea actului contestat și corespunzător, pentru admiterea pretențiilor subsecvente, hotărârea judecătorească fiind, astfel, legală și fondată.

În acest context, instanța de apel a conchis că în corespundere cu exigențele legale pertinente, în urma modificării de către autoritatea abilitată a structurii și statelor de personal ale intimatei, aceasta a emis și a adus la cunoștință în termenul stabilit și cu respectarea cerințelor legale aferente, ordinul privind preavizarea apelantului despre iminența eliberării din funcție, propunând acestuia ocuparea unei alte funcții vacante în cadrul instituției, ofertă refuzată de apelant.

Instanța de apel a constatat că, argumentele apelantului referitoare la faptul că, Serviciul condus anterior de acesta – arhitectură și urbanism, a fost doar redenumit în noua structură a Preturii și în noile state de personal în Secția urbanism și arhitectură, funcția deținută de acesta fiind succedată de funcția de șef al acestei Secții, sunt eronate în contextul în care din dispozițiile art. 63 alin. (4) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, coroborat cu dispozițiile art. 48 alin. (6) al aceleiași legi, reiese că în cazul preavizării funcționarului public despre iminența eliberării din serviciu în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c) al legii indicate, transferul acestuia este posibil într-o funcție corespunzătoare/echivalentă sau de nivel inferior.

La caz, instanța de apel a notat că, funcția deținută de apelant la momentul preavizării acestuia, nu era corespunzătoare/echivalentă funcției de șef al Secției, în condițiile în care organizarea acestei categorii de subdiviziuni este mai complexă decât a Serviciului, fapt ce reiese și din atribuțiile funcționale ale șefului Serviciului arhitectură și construcție și al Secției de urbanism și arhitectură, motiv pentru care, în speță, nu se întrunesc, contrar aserțiunilor apelantului, condițiile pentru transferarea acestuia în funcția de șef al Secției nominalizate, dispozițiile normelor susmenționate fiind astfel inaplicabile speței, deoarece funcția la care pretinde apelantul, nu este nici corespunzătoare/echivalentă celei deținute de apelant la momentul preavizării, nici de nivel inferior, astfel încât numirea acestuia în funcția respectivă cu eludarea procedurii prevăzute de lege pentru ocuparea acesteia, este

ilicită. Subsecvent, Colegiul atestă netemeinicia trimiterilor apelantului și la dispozițiile art. 63 alin. (5) al legii sus-menționate, ce nu au fost încălcate, după cum s-a indicat supra, în cazul dat.

Din aceste motive, instanța de apel a conchis că actul administrativ contestat este conform exigențelor legale pertinente și, astfel, lipsesc temeiuri pentru anularea acestuia, pretenția respectivă fiind just respinsă de către prima instanța.

Cu referire la pretenția subsecventă a apelantului privind restabilirea în funcție și obligarea intimatului de a emite dispoziția de transfer în interes de serviciu, examinate în ordinea art. 201 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de apel a reținut că, în acord cu dispozițiile art. 89 alin. (1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu, poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Astfel, prin prisma normei enunțate, instanța de apel a conchis că în urma constatării lipsei temeiurilor de anulare a actului administrativ privind eliberarea din funcție a apelantului, în speță nu se întrunesc temeiurile legale pentru a dispune pe cale de consecință restabilirea acestuia din urmă în funcția deținută anterior emiterii actului contestat și, respectiv, nici pentru transferul acestuia în altă funcție, norma indicată instituind expres drept temei de aplicare, condiția concedierii ilegale, inexistentă în cazul dat.

În continuare instanța de apel analizând prevederile art. 90 alin. (1) și (2) lit.a), art. 329 alin. (1), art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, a constatat lipsa în speță a condițiilor legale pentru a dispune repararea de către intimat a prejudiciului cauzat intimatului prin emiterea actului administrativ contestat, deoarece constatarea privind legalitatea acestuia exclude o eventuală privare ilicită a apelantului de posibilitatea de a munci prin încetarea raporturilor de serviciu cu acesta, fapt ce impune instanței soluția de respingere a pretențiilor respective.

La fel, prin prisma art. art. 94 și 96 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a conchis că respingerea integrală a acțiunii apelantului, exclude dreptul acestuia de a pretinde compensarea de către intimat a cheltuielilor de judecată suportate de apelant.

În condițiile descrise, Completul specializat al instanței de apel a notat că argumente invocate de apelant în susținerea poziției sale nu pot fi reținute, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele ce au fost constatate și elucidate deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, ce au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

La 19 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Nicolae Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe a depus cerere de recurs nemotivată (f.d.50/51, Vol.II), iar la 27 aprilie 2022 a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea depusă de Nicolae Paiu (f.d.65/72, Vol.II).

În motivarea recursului și-au exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că, la examinarea cauzei nu a luat în considerație argumentele tuturor participanților la proces, nu au fost examinate și elucidate pe deplin toate aspectele, argumentele și probele prezentate, nefiind studiate minuțios actele normative în vigoare

care reglementează obiectul litigiului, iar aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 21 decembrie 2021, fiind notificat prin intermediul poștei electronice recurentului Nicolae Paiu și reprezentantului acestuia avocatul Alexandru Vulpe la data de 30 decembrie 2021, fapt confirmat prin extrasul anexat la materialele cauzei. (f.d.49a, Vol II)

Totodată, din actele dosarului se atestă că, decizia motivată din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Nicolae Paiu și reprezentantului acestuia avocatul Alexandru Vulpe în data de 7 martie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei. (f. d. 57, Vol.II)

Subsecvent, instanța de recurs stabilește că termenul de depunere a motivării recursului a început a curge la data de 8 martie 2022, ziua imediat următoare datei recepționării copiei deciziei motivate de către recurent sau de către reprezentantul acestuia avocatul Alexandru Vulpe (f.d.57, Vol.II), însă ținând de prevederile pct.5.2.2 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 5 din 2 martie 2022 potrivit căruia termenele de exercitare a căilor de atac în procedurile de contencios administrativ care se suspenda de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență, care a fost abrogată prin Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 13 din 31 martie 2022, începând cu 4 aprilie 2022, astfel reieșind din prevederile enunțate termenul-limită de prezentare a motivării recursului a expirat la 3 mai 2022, inclusiv.

Prin urmare, recursul depus la 19 ianuarie 2022 și motivarea recursului prezentată la 27 aprilie 2022 împotriva deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La 8 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat în adresa intimă Pretura sect. Ciocana, precum și persoanelor terțe Valeriu Balaban și Aliona Paladi, copia cererii de recurs depusă de Nicolae Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.61, Vol.II).

Prin referința depusă la data de 25 mai 2022, Pretura sect. Ciocana, mun. Chișinău a solicitat respingerea recursului depus de Nicolae Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe și menținerea deciziei din 21 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar

persoanelor terțe Valeriu Balaban și Aliona Paladi nu și-au valorificat dreptul procedural de depunere a referinței. (f.d. 79/82, Vol.II)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Nicolae Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Nicolae Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Nicolae Paiu, reprezentat de avocatul Alexandru Vulpe, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca - Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru